

[Rager.]

Det vil nu interessere mig at faa Lejlighed til under et kommende Udvalgsarbejde — og det haaber jeg, Ministeren vil kunne give os Lejlighed til — at se, hvorledes de ydede Kreditter fordeler sig. Vi ved jo, at de praktisk talt intet Tab har givet, men naar man sætter sig ind i de Betingelser, paa hvilke disse Kreditter ydes, vil man ogsaa meget snart se, at disse Kreditter i Virkeligheden kun ydes mod saadanne Garantier og Sikkerheder, at det maa siges at være særdeles betryggende for Staten.

I det hele taget vil jeg tro, at man med den Sikkerhed, som fordres for en saadan Eksportkredit, naar det drejer sig om Beløb af almindelig Højde, altsaa hvis det drejer sig om et Firma i mindre Stil, der har Brug for 50 000, 100 000 eller 200 000 Kr., altid vil kunne faa denne Kredit paa normal Maade gennem Bankforbindelser. Disse Eksportkreditter maa derfor efterhaanden hovedsagelig virke de Steder, hvor man kommer op paa saadanne Beløb, at det ligger over en Banks almindelige daglige Forretning at stille saadanne Beløb til deres Kunders Disposition selv mod den bedste Sikkerhed.

Men er dette virkelig Tilfældet, har jeg Ret i disse mine Forudsætninger, saa forekommer det mig i og for sig dobbelt glædeligt, for saa vil det altsaa vise sig, at det virkelig gennem Ydelsen af disse Eksportkreditter er lykkedes at tilføre vort Erhverv Kapitaler, som det maaske ellers nok kunde have faaet, men vilde have haft større Vanskelighed ved at faa stillet til Disposition, tilføre det Kapitaler i rette Tid og paa rette Maade, saaledes at det har været i Stand til at præstere Leverancer, hvor det maaske ellers vilde have været nødt til at regne med større Kapitaludgifter eller paa anden Maade havde været noget vanskeligere stillet.

I § 9 foreslaas der nedsat et Udvalg paa 5 Medlemmer, og dette Udvalgs Opgaver, saaledes som det ogsaa blev fremhævet i Gaar af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at prøve Henvendelser fra Erhvervene af erhvervmæssig Karakter. Men, sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, dette Udvalgs Opgave gaar nu videre, for dette Udvalg er berettiget til hos offentlige Myndigheder og hos private at indhente de til hver foreliggende Sag nødvendige Oplysninger, og det ærede Medlem brugte det Udtryk, at han særlig havde hæftet sig herved, fordi han kendte den højtærede Handelsminister.

Nu vil jeg sige, at vi kender jo ogsaa

— de fleste af os — det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og vi forstaar, i hvert Fald forstaar jeg, at vurdere den Bihensigt, der sikkert har været med de Bemærkninger, der faldt her. Jeg tror nu ikke, at man skal lade sig afskrække af de Bemærkninger, som det ærede Medlem her benyttede Lejligheden til at fremsætte, og jeg synes, der er saa meget mindre Grund til her at forsøge at rejse et Stridsspørgsmaal, som jeg maa læse denne Paragraf paa følgende Maade: Jeg læser i det 1ste Stykke, at til Prøvelse af Henvendelser fra Erhvervene af erhvervmæssig Karakter og til Bistand for Ministeren for Handel og Industri er dette Udvalg nedsat, og i 2det Stykke, at Udvalget er berettiget til hos offentlige Myndigheder og hos private at indhente Oplysninger.

Nu kan der maaske være Tale om at læse Begyndelsen: til Prøvelse af Henvendelserne og til Bistand for Ministeren, paa to Maader. Er disse to Ting stillet op som særskilte Ting, saaledes at det er til Prøvelse af Henvendelserne og til Bistand for Ministeren med Hensyn til disse Henvendelser, eller er det saaledes, at Ministeren undertiden kan sige: Jeg trænger til Bistand paa det og det Omraade, og derfor beder jeg dette Udvalg skaffe mig disse erhvervmæssige Oplysninger. Jeg vil gerne bede den højtærede Handelsminister udtale sig herom, idet jeg paa ingen Maade vil føle mig afskrækket ved denne sidste Fortolkning.

Forholdet forekommer mig at være dette, at intet Erhverv i Virkeligheden har Interesse i, naar det har det, man almindeligt kalder rent Mel i Posen, at forholde et saa snævert Udvalg som det, der er Tale om her, de Oplysninger af Interesse i almindelig erhvervmæssig Henseende, som dette Udvalg kunde have Brug for. Det maa altid fraaades ethvert Erhverv i hvert givet Tilfælde at se for snævert paa sine egne Interesser, for ethvert Erhverv lever af samtlige de øvrige Erhverv; der tiltrænges en sund Vekselvirkning, og dette kan kun opnaas derigennem, at der undertiden paa centraliserede Steder samles i Fortrolighed de Oplysninger, som er nødvendige for paa erfaringsmæssigt Grundlag at kunne bygge et solidt og godt virkende Arbejde.

Som jeg har sagt, skal jeg ikke i øvrigt gaa i Enkeltheder. Jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa § 3, der tilsigter at hjælpe i Industri- og Haandværkskredse. Det Beløb, her er Tale om, hører jo til dem, der ikke er blevet saa rigeligt dimensioneret. Jeg kan ikke komme bort fra, at det for mig er noget af en Skuffelse, at Haandværkerne ikke i større Grad, end Til-